

Sygn. akt I UK 342/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z odwołania D. M.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.
o rentę z tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 24 marca 2015 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt III AUa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
przyznaje adwokatowi B. K. - pełnomocnikowi z urzędu od
Skarbu Państwa Sądowi Apelacyjnemu w [...] 120 zł (sto
dwadzieścia) podwyższoną o kwotę podatku od towarów i usług
tytułem zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik wnioskodawcy wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 stycznia 2014 r., zaskarżając go w całości. Zarzucono naruszenie „art. 286 k.p.c. w związku z art. 232 i 391 § 1 k.p.c., w następstwie którego oraz nieprzestrzegania kompetencji rozpoznawczych i kontrolnych sądu odwoławczego i niespełnienia jego funkcji procesowej doszło do niewłaściwego zastosowania art. 57 w związku z art 12 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227)”.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano na jej oczywistą zasadność, argumentując, że „w toku postępowania apelacyjnego i podejmowanych czynności decyzyjnych związanych z wydaniem zaskarżonego orzeczenia nie została zrealizowana zarówno funkcja rozpoznawcza jak i kontrolna tego sądu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś, jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron (postanowienie SN z 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14, LEX nr 1511117). Rozpoznanie skargi kasacyjnej następuje tylko z przyczyn kwalifikowanych, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. i tylko w przypadku przekonania Sądu Najwyższego przez skarżącego, za pomocą jurydycznej argumentacji, że zachodzi publicznoprawna potrzeba rozstrzygnięcia sformułowanego w skardze zagadnienia prawnego przy jej merytorycznym rozpoznawaniu (postanowienie SN z 24 września 2014 r., III SK 91/13, LEX nr 1511143). Na etapie tzw. przedsądu zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli czy w sprawie ujawniły się okoliczności przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania (postanowienie SN z 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14).

Odnosząc się do przesłanki przedsądu wskazanej przez pełnomocnika skarżącego, sytuacja, w której skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona występuje wówczas, gdy zasadność podniesionych zarzutów wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej (postanowienie SN z 20 listopada 2014 r., IV CSK 349/14, LEX nr 1616920). Należy jednocześnie zauważyć, że sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Chodzi bowiem o sytuację, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (postanowienia SN z 7 grudnia 2011 r., V CSK 113/11,

LEX nr 1101690 i powołane tam orzecznictwo; 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14; 24 września 2014 r., III SK 91/13). Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika ponadto, że w przypadku powołania się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej w motywach wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania należy zawrzeć wywód prawny wyjaśniający, w czym wyraża się ta oczywistość i przedstawić argumenty na poparcie tego twierdzenia (postanowienie SN z 3 października 2013 r., III SK 11/13, LEX nr 1380967 i powołane tam orzecznictwo).

W ocenie Sądu wnioski o przyjęcie skargi kasacyjnej oraz jego uzasadnienie nie wskazują na oczywistą zasadność skargi w przedstawionym wyżej rozumieniu. Po pierwsze nie wynika z niego, które przepisy prawa objęte podstawą skargi kasacyjnej zostały w ewidentny sposób naruszone w zaskarżonym wyroku. Po drugie, brak w nim wyvodu prawnego wskazującego na oczywistą wadliwość zaskarżonego orzeczenia. Argumentacja skarżącego sprowadza się w istocie do polemiki z ustaleniami faktycznymi Sądu Apelacyjnego, w szczególności z wnioskami wynikającymi z opinii biegłych kardiologia, psychiatry i psychologa, którzy nie stwierdzili u wnioskodawcy naruszenia sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym mu pracę zgodnie z kwalifikacjami.

Wobec braku spełnienia przesłanek przedsądu, orzeczono jak w sentencji.